

(Dz. Ustaw R. P. 1922 r. № 36 poz. 307).

USTAWA**z dnia 11 maja 1922 roku****o rachubie czasu.**

Art. 1. Doba zaczyna się legalnie w momencie dołowania słońca średniego w południku 15⁰ na wschód od Greenwich. Godziny doby liczy się albo od początku do końca doby, albo też od początku do jej połowy, a następnie od połowy do końca doby, odróżniając godziny jednoimienne słowami po północy (ppn.) i po południu (ppd.).

Art. 2. Legalna rachuba czasu obowiązuje wszystkie władze i urzędy państwowe i samorządowe.

Art. 3. Zegary, znajdujące się w miejscach publicznych, z wyjątkiem zegarów słonecznych, powinny wskazywać czas odpowiednio do art. 1 niniejszej ustawy z rzetelnością w rozumieniu art. 10 i 11 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 15 poz. 211), wyznaczoną rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu.

Art. 4. Wykonanie ustawy niniejszej powierza się wszystkim ministrom we właściwym każdemu z nich zakresie.

Art. 5. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1922 i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

W dniu 31 maja tegoż roku zegary należy cofnąć o godz. 12 w nocy na godz. 11 ppd, względnie z 24 na 23, godziny te liczyć należy jako 11-ta ppd., względnie 23-cia.

MARSZAŁEK:**(—) Trąmpczyński****PREZYDENT MINISTRÓW:****(—) Antoni Ponikowski****Przepisy obowiązujące w miernictwie.**

Czasopismo wydawane przez Główny Urząd Miar.

Warszawa, dnia 14 czerwca 1922 r.

Układać w porządku wielkości liczb tytułowych.

Przedruk.

Cena 9 groszy.

№ 77.

USTAWA

z dnia 11 maja 1922 roku

o rachubie czasu.

Art. 1. Doba zaczyna się legalnie w momencie dobowania słonecznego w południku 15° na wschód od Greenwich. Godziny doby liczy się albo od początku do końca doby, albo też od początku do jej połowy, a następnie od połowy do końca doby, odróżniając godziny jednorodne słownie po północy (p.p.n.) i po południu (p.p.d.).

Art. 2. Legalna rachuba czasu obowiązuje wszystkie władze i urzędy państwowe i samorządowe.

Art. 3. Zegary, znajdujące się w miejscach publicznych z wyjątkiem zegarów słonecznych, powinny wskazywać czas odpowiednio do art. 1 niniejszej ustawy z dokładnością w rozumieniu art. 10 i 11 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. Nr 15 poz. 211), wyznaczoną rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu.

Art. 4. Wykonanie ustawy niniejszej powierza się wszystkim ministrom we władztwym każdemu z nich zakresie.

Art. 5. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1922 i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.
W dniu 31 maja tegoż roku zegary należy co najmniej raz w nocy na godz. 11 p.p.d. względnie z 24 na 23, godziny te liczyć należy jako 11-10 p.p.d. względnie 23-24.

MARSZAŁEK
(—) Tymczasowy

PREZYDENT MINISTRÓW:
(—) Antoni Poniński

Przepisy obowiązujące w Niemciewie.

Czasopismo wydane przez Główny Urząd Miar.

Warszawa, dnia 14 czerwca 1922 r.

Układ w porządku wielkości liczb tyłowych.

Przedruk